

Rauwe Rouw

Onverbloemde rouw omgezet in poëzie

Consuela Hendriks

Inhoud

Voorwoord	7
Inhoud.....	11
Rauwe Rouw.....	15
Inkt van Tranen	17
Dubbelzinnigtijd.....	19
Overvallen	21
Nog één keer	23
Gat in de ziel	25
Schaduw van de lege plek	27
Niet meer bang, maar nog zo bang.....	29
Ik wil je warm maken.....	31
Hoe rook je ook alweer?.....	35
De Dief.....	37
De kalender kleurt onschuldig	39
De leegte van een dag	41
Wie zou je zijn?	43

Eenzame Rouw	45
Waar ik je vind	47
Onzichtbaar verweven.....	49
Deed het pijn?	51
Veel meer	53
Lotgenoten.....	55
Onbesproken woorden	57
Zout.....	59
Onscheidbaar	61
De feestschaduw	63
De sluier van stilte	65
Een oneindig klein universum	67
De Dag.....	69
Parallel	71
Emotionele speelplaatsen.....	73
Onzichtbaar draad	75
Knabbelen.....	77
Oogst van twijfel.....	79

Maan	81
Splinters.....	83
Gebroken lijn	85
Kleur me in	87
Mag het nu klaar zijn?	89
Droomloos verlangen.....	91
Dagblind.....	93
Licht gefluister	95
Het mooiste woord nooit gehoord	97
Voor haar en hem.....	99
Dankwoord.....	101

Nog één keer

De stilte schreeuwt jouw afwezigheid,
een nagalm van waar je was.

Mijn handen tasten naar leegte,
waar jouw warme lijfje ooit op mij lag.

Nog één keer, liefje, zou ik mijn ziel en al mijn dagen
geven,
voor een vluchtig moment, waarin ik je weer zou
mogen beleven.

Nog één keer de geur van zachte huid, mijn neus in
je haar gehuld,
terwijl mijn hart zich met liefde vult.

Nog één keer je kleine, warme hand, in de mijne,
verbonden en vertrouwd,
je vingertjes die mijn huid beroeren, de manier
waarop je me vasthoudt.

Nog één keer je stem, zo eigen en uniek,
de klanken die mijn wereld vulden, nu een stilte,
wreed en kil.

Nog één keer in je ogen kijken, je ogen zo mooi,
die zoveel bevatten, nu bevroren dooi.

Nog één keer je bewegingen, waarin je pijn zat
vermomd,
jouw typische aangrijpen en beroeren, nu voorgoed
verstomd.

Nog één keer je warmte tegen me aan, jouw kleine
lijf,
geborgen in mijn armen, je ademhaling dichtbij.

Nog één keer jouw leven,
nu een pijnlijk gemis.

Ik zou alles geven voor een moment dicht bij jou,
voor een seconde waarin de tijd stopt,
en ik onbezorgd veel van je hou.

De Dief

De tijd, een dief in zachte schoenen, sluipt door de gangen van mijn ziel.

Ik koesterde momenten, warm als zoenen, wilde ze bewaren, elk klein detail.

Bewust dat ik ze wilde pakken, en verankeren in mijn lijf,

om ze dan toch te laten vervliegen, weggekaapt door de dief van tijd.

Nu, een nevel, dun en vaag, omringt de beelden van weleer.

Ik zie je lach, maar hoe klonk je? Je kleine handen, hoe voelden ze ook alweer?

De foto's, de video's, een schrale troost, houden je vast in een tweede leven.

Maar ik, ik zoek de geur, de oorspronkelijke bron, van een herinnering, écht gegeven.

Bang dat je verschrompelt tot dof portret, een schim
in een album, gevangen in de tijd.

Nee, ik wil je voelen, hier, waar mijn hart slaat, een
levendige herinnering, een levend vuur, dat eeuwig
blijft.

Het is de angst die zich nestelt, koud en diep, dat de
tijd je zal verdoezelen, mist doet vervagen.

Maar in mijn hart, daar zal jouw liefde slapen, en in
mijn ziel, zal jouw licht door de donkerheid jagen.

En hoewel de tijd beelden van mijn netvlies rooft,
jouw essentie blijft in mij branden, als een vuur dat
nooit dooft.

Het mooiste woord nooit gehoord

Mama, verzorg me, blijf bij me, raak me aan,
Mama, kan ik voor altijd van jou op aan?
Mama, hou me vast, ik wil tegen je aan,
Mama, ik durf niet alleen slapen gaan.

Mama, hou op ik wil het zelf doen,
Mama, kijk er zit iets in mijn schoen!
Mama, ik lust het niet, het is vies,
Mama, het is níet eerlijk dat ik steeds verlies.

Mama, kijk eens wat ik heb gemaakt,
Mama, ik wil dat je mijn zandkasteel bewaakt,
Mama, kom spelen, waarom duurt het zo lang?
Mama, kijk hoe ik de bal vang!

Mama, ik wil niet, je doet stom,
Mama, ik voel me soms zo dom,
Mama, die jongen, wat denk je ervan?
Mama, bescherm me, want ik ben vaak zo bang.

Mama, wat denk je ervan als ik dit kies?

Mama, wat als ik jou verlies?

Mama, ik weet niet, hoe moet je dit doen?

Mama, vertel, wat gebeurde er toen?

Mama, ik help je, je bent al zo oud,

Mama, het is ok dat je niet alles onthoudt,

Mama, dank je dat ik mezelf mocht zijn,

Mama, verlos me van de pijn.